

§ 6.

Denne Lovs Bestemmelser komme kun til Anvendelse, forsaavidt ikke større Straffeanfvar maatte være forskyldt efter Straffelovens almindelige Regler.

§ 7.

De i denne Lov omhandlede Forseelser ere offentlig Baatale undergivne.

De i § 5 omhandlede Forseelser forfølges som offentlige Politifager.

Er nogen af de i denne Lov omhandlede Forseelser udført ved Pressens Brug, bliver Tiltale at beordre af de almindelige Anklagemyndigheder, uden at Sagen behøver at forelægges Justitsministeriet.

§ 8.

Naar der i Henhold til denne Lov skal idømmes Straf af Fængsel, bliver Reglen i Straffelovens § 25 at følge.

Paa Meddelagtighed i eller Forsøg paa Overtrædelse af denne Lovs Forskrifter komme almindelig borgerlig Straffelovs Grundfætninger til Anvendelse.

Embedsmænd eller Bestillingsmænd, som straffes efter denne Lov, kunne tillige dømmes til Embeds eller Bestillings Fortabelse og Pensionister til Fortabelse af Pension eller Understøttelse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det har allerede længe været Gjenstand for Justitsministeriets Opmærksomhed, at vor Straffelovgivning ikke frembyder de nødvendige Bestemmelser for at sikre den offentlige Ro og Orden mod Forstyrrelse, naar en vedholdende og hensynsløs Agitation sætter Sindene i urolig Bevægelse. Naar Justitsministeriet dog, naaget den Maade, hvorpaa den politiske Agitation i længere Tid har været dreven, kunde indeholde god Grund til at søge denne Mangel afhjulpen, hidtil har afholdt sig fra at fremkomme med Forslag i denne Retning, er Grunden hertil den, at man har haabet, at Besindigheden skulde vinde Overhaand, og at den ellers saa rolige og velsindede Befolkning selv vilde faa Modbydelighed for de løgnagtige og tendentjose Ophidselser, hvorfor den systematisk er gjort til Gjenstand. De senere Tiders Begivenheder maatte imidlertid gjøre det klart, at det ikke mindre i Danmark end i Tydskland og Frankrig er nødvendigt, at der ved Lov sættes Grændser for Dyringsfriheden, og at Loven sætter en alvorlig Straf for saadanne

agitatoriske Udsteelser, som bringe den offentlige Orden og Sikkerhed i øiensynlig Fare. Det Sprog, som førtes i Bladene og paa offentlige Møder, var blevet voldsommere og voldsommere. Baade let forstaaelige, om end tilfløede Opfordringer til Oprør og aldeles aabenhjerte Ophidselser af de forskjellige Klasser i Samfundet imod hverandre vare komne til at høre til Dagens Orden. Selv Opfordringer til Volds gjerninger og Brandstiftelser ere blevne fremførte offentligt. Ved Siden heraf er det blevet udtalt af Agitatorerne, at alt dette skete i det bevidste og veloverlagte Diemed at demoralisere Befolkningen og nedbryde Agtelsen for Ovrigheden.

Denne samvittighedsløse og samfundsopløsende Agitation havde allerede paa flere Maader baaret Frugt, forinden man ved det paa Konseilspræsidenten forøvede Mordattentat fik et sørgeligt og opsigtsvækkende Vidnesbyrd om, hvor dybt den var trængt ned i Befolkningen. Regjeringen kunde her efter ikke være i Tvivl om, at den kun altfor længe havde tøvet med at træffe de af Hen-